

Pieniądz elektroniczny

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: środa, 15, luty 2012 23:00

Grzegorz P. Kubalski

Odsłony: 3236

Rozwój systemów płatności elektronicznych pociąga za sobą konieczność wprowadzenia odpowiednich regulacji prawnych. W skali unijnej regulacji takich dostarcza dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 roku w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającej dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/W oraz uchylającej dyrektywę 2000/46/WE. Dyrektywa ta zostanie zaimplementowana do polskiego porządku prawnego poprzez ustawę o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z wprowadzaną przez przedłożoną ustawę definicją pieniądza elektronicznego to wartość pieniężna wyrażona w jednostkach pieniężnych, która zarazem jest:

- a. przechowywana na informatycznych nośnikach danych, w tym magnetycznie,
- b. wydawana do dyspozycji posiadacza na podstawie umowy o wydanie pieniądza elektronicznego w zamian za środki pieniężne, w celu dokonywania transakcji płatniczych,
- c. przyjmowana jako środek umarzania zobowiązań przez przedsiębiorców innych niż wydawca pieniądza elektronicznego,
- d. podstawą roszczenia posiadacza wobec wydawcy pieniądza elektronicznego o wydanie środków pieniężnych.

Posiadaczem pieniądza elektronicznego jest użytkownik, który otrzymał pieniądza elektronicznego na podstawie umowy z wydawcą pieniądza elektronicznego albo w wyniku przyjęcia pieniądza elektronicznego od innego posiadacza pieniądza elektronicznego.

Przez zawarcie umowy o wydanie pieniądza elektronicznego wydawca pieniądza elektronicznego zobowiązuje się do wydania instrumentu pieniądza elektronicznego, wydania i wykupu pieniądza elektronicznego oraz do rozliczania transakcji płatniczych przeprowadzanych przy użyciu pieniądza elektronicznego, a posiadacz pieniądza elektronicznego zobowiązuje się do zapłaty wartości nominalnej wydanego pieniądza elektronicznego oraz do ponoszenia opłat związanych z wydaniem wykupem wydanego na jego rzecz lub przyjętego pieniądza elektronicznego, lub rozliczeniem transakcji płatniczych przeprowadzanych przy użyciu pieniądza elektronicznego. Wydawca pieniądza elektronicznego jest obowiązany do określenia w umowie o wydanie pieniądza elektronicznego, w przejrzystej i czytelnej formie, warunków wykupu pieniądza elektronicznego, w tym opłat za jego wykup; pieniądza elektronicznego według wartości nominalnej środków przeznaczonych na ten cel, otrzymanych od posiadacza pieniądza elektronicznego.

Ustawa reguluje również problematykę wydawania kart płatniczych rozumianych jako kartę identyfikującą wydawcę i upoważnionego posiadacza, uprawniającą do wykonywania transakcji płatniczych, w szczególności do wypłaty gotówki lub dokonywania zapłaty, a w przypadku karty wydanej przez bank lub instytucję ustawowo upoważnioną do udzielania kredytu – także do dokonywania wypłaty gotówki lub zapłaty z wykorzystaniem kredytu.